БЛАГОГОВЕНИЕ ВЪВ ВСИЧКО

И в още нещо внимавайте: на канапето имаше постелка с кръстове върху нея. Не трябва да седим, нито да стъпваме върху кръстове. Евреите слагат кръстове на обувките – и не само външно, на подметката, но понякога ги скриват между подметката и тока. Хем плащаш, хем тъпчеш кръста! В по-старо време те правеха детски дрънкалки, на които слагаха от едната

страна Света Богородица и Христос, а от другата Хитър Петър. Искат да кажат: "Каквото е Хитър Петър, това е и Христос". И хората гледаха, че има Христос и Света Богородица и купуваха дрънкалки за децата си. Невръстните захвърляха дрънкалката на земята, газеха я, цапаха я... Сега ми разказваха, че римокатолическите мисионери някъде близо до Китай носят медальони, на които отвътре е изобразен Христос, а отвън Буда. Или носете само лика на Христа, или Го изповядвайте явно! А пък тук, в Гърция, някои, без да помислят, сложили лика на Света Богородица върху пощенска марка-нали ги хвърлят и тъпчат!

–Отче, може ли човек в някои неща да проявява благоговение, а в други то да му липсва?

–Не, ако има истинско благоговение, ще го проявява във всичко. Веднъж в Ставроникита беше дошъл един свещеник и по време на шестопсалмието [1] свали на ниско положение седалката на стасидията и седна! Казвам му: "Отче, четат шестопсалмието". "Така го възприемам по-добре", отговаря ми. Как ти се струва?! След години той отново бе дошъл и ме посети. По време на разговора ми каза, че прави хартиени икони и ги дава за благословение. Попитах го: "Как залепваш иконите върху дъските?". "Намазвам дъската с лепило, залепвам отгоре иконата и когато се съберат повечко, слагам ги на куп и сядам върху тях, за да се залепят добре. Вземам и някоя книга и чета през това време". Когато чух това, космите на главата ми се изправиха! "Как може така!? Седиш върху иконите, за да се залепят?!"

"Че защо, не бива ли?" – отговори ми той.

Виждаш ли докъде сме стигнали! Лошото е, че неблагоговението се разраства неспирно. Човекът се развива – или към добро, или към лошо. Откъде започна онзи и къде свърши! Отначало каза: "Така по-добре възприемам шестопсалмието", а после стигна до там да каже: "Така и иконите се залепват, а и аз чета". Тогава му се стори странно това, което му казах за шестопсалмието. А имаше и други възрастни отци, които стояха прави. Подпираха се леко на стасидията и въобще не помръдваха. Друго е, ако човек е уморен или болен, ако треперят

краката му от слабост. Тогава, ако седи, Христос няма да го обеси. Но ако човек си мисли, че именно така е по-добре и казва: “Седешком по-добре го възприемам”, тогава как да оправдаеш това? Духовният живот не е приятно прекарване на времето. Ако те боли, седни. Христос не е тиранин. И авва Исаак казва: “*Когато не можеш повече прав, седни*”. Не казва: “*Когато можеш, седни*!”.

-Отче, защо не бива да се седи на шестопсалмието?

– Защото то символизира Страшния Съд. Затова добре е, когато се чете шестопсалмието, умът да се пренася в часа на Съда. Прочитането му трае шест-седем минути. След първата му половина дори не се кръстим, защото сега вече Христос няма да дойде, за да се разпъне на Кръста, но ще дойде като Съдия.

---

[1] Част от утринното богослужение, което трябва да се слуша с особено внимание и благоговение, като дори според устава не се правят поклони и кръстно знамение, когато след първите три псалома се казва “Слава… и нине…, и трикратно “алилуя” – б. пр.

Автор: Св. Паисий Светогорец

Източник: Духовно пробуждане